

FARELERDE ADRENALİNE BAĞLI PULMONER PETEŞİ

Sudden Infant Death Syndrome'nu Açıklamaya Yönelik Deneysel Bir Çalışma

Dr. Murat YURDAKÖK(*) ● Prof.Dr. Melda CAĞLAR(**) ● Dr. Uğur DİLMEYEN(***) ●
Dr.Med.Vet. Serdan DIKER(****) ● Dr.Med.Vet. Tevfik TEKELİ(*****)

ÖZET: Daha önceki kayınlarda ani bebek ölümü -sudden infant death- sendromunda otonomik sinir sistemindeki anormalliklerin sorumlu olabileceği ileri sürülmüştür. Fareler üzerinde yapılan bu çalışmada tek dozda, 0,03 mg/kg dozunda, subkutan olarak adrenalin verilmesiyle akciğerler çok sayıda pulmoner petesi meydana geldiği görülmüştür. Bu bulgu sudden infant sendromunda da oldukça sık rastlanan bir bulgudur. Bu çalışmada ayrıca adrenaline bağı olarak akciğerlerde meydana gelen petesilerin adrenalin enjeksiyonundan 30 dakika önce 0,5 mg/kg dozunda, intraperitoneal olarak deksametazon verilmesiyle önemli ölçüde önlenenbildiği gösterilmiştir. Ayrıca sudden infant death sendromunda sempato-adrenal sistemle ilgili anormallikler tartışılmıştır.

SUMMARY: Epinephrine-induced pulmonary petechiae in the mice (An Experimental Model for the Hypothesis of Abnormality Sympatho-Adrenal System in Sudden Infant Death Syndrome) Automatic nervous system abnormalities have been suggested as a cause of death in sudden infant death syndrome (SIDS). In mice model epinephrine administration subcutaneously in a single dose of 0.03 mg/kg caused numerous pulmonary petechiae which are one of the common necropsy finding of SIDS. The number and size of pulmonary petechiae was greatly reduced by dexamethasone administrated in a single intraperitoneally dose of 0.5 mg/kg 30 minutes before the administration of epinephrine. The hypothesis of abnormality in sympatho-adrenal system in sudden infant death syndrome were discussed.

GİRİŞ

“Sudden infant death” (ani bebek ölümü) sendromu'nun (SIDS) nedeni henüz tam olarak anlaşılamamıştır (2, 15). SIDS patogenezini açıklamak üzere ileri sürülen hipotezlerden birisi de bu bebeklerde sempatik sistemin aktivitesinin artmış olmasıdır (1, 6, 7, 8, 14). Deney hayvanları üzerinde yapılan çalışmalarda yüksek dozda katekolamin verilmesinin akciğerlerde kanamalara yol açtığı gösterilmiştir (12). SIDS nedeniyle ölen çocukların nekropsilerinde en sık rastlanan bulgulardan birisi de intratorasik pulmoner peteşial kanamalarıdır (11, 13). Biz de bu çalışmada farelerde adrenalin enjeksiyonunun akciğerlerde kanamalara neden olup olmadığını ve bu kanamaların kortikosteroidlerle derece önlenebilliğini araştırarak, SIDS'da artmış sempatoadrenal sistem aktivitesi ile ilgili hipoteze açıklık getirmeye çalıştık.

MATERİYEL VE METOT

Bu çalışmada Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Deney Hayvanları Yetiştirme Laboratuvarı'nda sağlanan, ağırlıkları 20-30 gr. arasında değişen bir aylık otuz erkek fare kullanıldı. Birinci grup kontrol olarak ayrıldı ve herhangi bir ilaç

Dergiye geldiği tarih: 29.1.1985

(*) Pediyatri Uzmanı, S.S.K. Ulus Hastanesi ve Hacettepe Üniversitesi Çocuk Sağlığı Enstitüsü, Ankara.

(**) Pediyatri Profesörü ve Patolog, Hacettepe Üniversitesi Çocuk Sağlığı Enstitüsü, Ankara.

(***) Pediyatri Uzmanı, Türkiye Sağlık ve Tedavi Vakfı Ahmet Örs Hastanesi, Ankara.

(****) Veteriner Mikrobiyolog, Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Ankara.

(*****) Veteriner Jinekolog, Selçuk Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Ankara.

verilmedi. İkinci gruptaki farelere 0.03 mg/kg'luk tek dozda adrenalin subkütan olarak enjekte edildi. Üçüncü gruptaki farelere de aynı şekilde ve dozda adrenalin yapılmadan 30 dakika önce intraperitoneal olarak 0.5 mg/kg deksametazon enjekte edildi.

Bütün hayvanlar adrenalin enjeksiyonundan 15 dakika sonra servikal dislokasyonla öldürülerek, göğüs kafesleri açıldı ve akciğerlerin yüzeylerindeki peteşiler sayıldı. Akciğerlerden alınan örnekler hemotoksilen-eosin'le boyanarak ışık mikroskopisinde incelendi. Histolojik olarak akciğerlerde saptanan kanamalar şu şekilde derecelendirildi: kanama yoksa 0, birkaç küçük kanama odağı varsa 1, bir veya iki alveol çapı büyüğünde kanamalar varsa 2, yaygın (dissemine) kanama odakları varsa 3, yaygın ve geniş (difüz ve masif) kanamalı alanları varsa 4 puan verildi.

Sonuçlar ortalama \pm ortalamanın standart hatası şeklinde verildi. İstatistiksel karşılaştırmalarda Student's t testi ve Kruskal Wallis varyans analizi kullanıldı.

1. Yaslıyor düşer

BULGULAR

Çalışmanın sonuçları Tablo I'de özetlenmiştir. Buna göre farelerde 0.03 mg/kg'luk adrenalin enjeksiyonu önemli derecede akciğer kanamalarına neden olurken, deksametazon enjeksiyonu bu kanamaların sayı ve derecesini belirgin derecede azaltmaktadır.

Tablo I: Farelerde adrenaline bağlı pulmoner peteşiler

Grup	Pulmoner petesi sayısı (bir farede)	Histolojik olarak akciğer kanamalarının derecelendirme puani (bir farede)
Kontrol (n: 10)	1.6 \pm 0.9(*)	0.9 \pm 0.4(*)
Adrenalin (n: 10)	18.7 \pm 6.3	2.9 \pm 0.3
Adrenalin ve dexsametazon (n: 10)	5.7 \pm 2.6 p<0.05	1.4 \pm 0.3 p<0.05

(*) Bir fare başına düşen ortalama değerler

TARTIŞMA

Akciğerlerdeki pulmoner damarlar sempatik efferentlerle inerve edilmektedir (5) ve genel olarak sempatik sinirlerin stimülasyonu pulmoner vasküler direnci artırmaktadır (4). Yapılan çalışmalarda sempatik sinir stimülasyonunun prekapiller vasokonstriksyon yaparak pulmoner vasküler direnci artırdığı gösterilmiştir (9).

Noradrenalin ve adrenalin sistemik arteriyel, sol atrial ve pulmoner arteriyel basınçları hızla yükseltir (3, 10). Pulmoner arteriyel ve sol atrial tansiyondaki hızlı ve önemli derecedeki artış, akciğerlerdeki küçük damarların endotellerinde zedelenmeye neden olarak kanamalara yol açabilmektedir (3, 21). Her iki katekolamin de (noradrenalin ve adrenalin) pulmoner arteriyel basıncı ve pulmoner vasküler direnci aşağı yukarı aynı derecede arttırırsa da pulmoner damarlar üzerindeki etki

yerleri farklıdır. Adrenalin prekapiller vasokonstriksiyona neden olurken, noradrenalin postkapiller vasokonstriksiyon yapmaktadır (16).

Bu çalışmada farelere subkütan olarak 0,03 mg/kg dozunda adrenalin enjeksiyonunun akciğerlerde peteşial kanamalara neden olduğu gösterilmiştir. Benzer bulgulara sığanlar üzerinde yapılan bir çalışmada intravenöz olarak adrenalin verildikten sonra da rastlanmıştır (12). Aynı çalışmada alfa adrenerjik ve dopaminerjik blokörlerin bu kanamaları önemli derecede azaltırken, beta adrenerjiklerin etkili olmadıkları da gösterilmiştir.

SIDS nedeniyle ölen çocukların nekropsilerinde en sık rastlanan bulgular dan birisi de pleural peteşial kanamalardır (5, 11). Beckwith buna dayanarak SIDS'da otonomik sinir sistemindeki "agonal deşarjların" ölümeye neden olduğunu ileri sürmüştür (1). Haddad ve arkadaşları da yaptıkları çalışmalarda SIDS'da sempato-adrenal sistemin aktivitesinin artmış olduğunu bu, çocukların dolaşım-solunum sistemi bulgularını inceleyerek dolaylı olarak gösternmeye çalışmışlardır (6, 7, 8, 14). Ancak SIDS'dan ölen çocukların adrenal medullalarının hipertrofik ve/veya hiperplazik olduğu kesin olarak gösterilememiştir (16, 17, 18).

Yüksek dozda kortikosteroid enjeksiyonu, katekolaminlerin akciğerler üzerindeki etkilerinden bazılarını önleyebilmektedir. Kortikosteroidlerin bu etkilerinin total periferal direnci ve pulmoner vasküler direnci azaltarak, pulmoner mikrovasküler geçirgenliği (permeabilite) azaltarak, hücresel ve lizozomal zarları stabilize ederek olduğu sanılmaktadır (19, 20). Bu çalışmada deksametazonun adrenalinle bağlı pulmoner peteşileri kısmen de olsa önlediği gösterilmiştir. Bu bulgu SIDS'da sempato-adrenal sistem anormalliği hipotezini destekler nitelikte görünülmektedir. Çünkü daha önce yapılan başka bir çalışmada da SIDS'da beyin-omurilik sıvısındaki kortisol düzeyinin düşük olduğu bildirilmiştir (22).

MATERIAL AND METHODS

KAYNAKLAR

1. Beckwith, J.B.: The sudden infant death syndrome. *Curr Prob Pediatr* 3:1, (1973).
2. Bready, J.P., Chir, B, and Gould, J.B.: Sudden infant death syndrome. The Physicians dilemma. *Adv Pediatr* 30:635 (1984).
3. Cheng, C.P.K.: Haemodynamic changes in adrenaline-induced acute massive lung oedema. *Cardiovasc Res* 9:105 (1975).
4. Downing, S.E. and Lee, J.C.: Nervous control of the pulmonary circulation *Ann Rev Physiol* 42:199 (1980).
5. Fillenz, M.: Innervation of pulmonary and bronchial blood vessels of the dog. *J Anat* 106:449 (1970).
6. Haddad, G.G., Crongrad, E., Epstein, R.A., Epstein, M.A.F., Law, H.S., Katz, J.B., Mazza, N.M. and Mellins, R.B.: Effect of sleep state on the QT interval in normal infants. *Pediatr Res* 13:139 (1979).
7. Haddad, G.G., Epstein, M.A.F., Epstein R.A., Mazza N.M., Mellins, R.B. and Crongrad, E.: The QT interval in aborted sudden infant death syndrome infants. *Pediatr Res* 13:136 (1979).
8. Haddad, G.G., Leistner, H.L., Lai, T.L. and Mellins, R.B.: Ventilation and ventilatory pattern during sleep in aborted sudden infant death syndrome. *Pediatr Res* 15:879 (1981).
9. Hakim, T.S., Dawson, C.A. and Linehan, J.H.: Hemodynamic responses of dog lung lobe to lobar venous occlusion. *J Appl Physiol* 47:145 (1979).
10. Hurley, J.V.: Types of pulmonary microvascular injury. *Ann NY Acad Sci* 384:269 (1982).
11. Krous, H.F.: Microscopic distribution of intrathoracic petechiae in the sudden infant death syndrome, *Arch Pathol Lab Med* 108:77 (1984).
12. Krous, H.F., Catron, A.C. and Farber, J.P.: Norepinephrine-induced pulmonary petechiae in the rat. *Pediatr Pathol* 2:115 (1984).
13. Krous, H.F. and Jordan, J.: A necropsy study of the distribution of petechiae in non-sudden infant death syndrome. *Arch Pathol Lab Med* 108:75 (1984).
14. Leistner, H.L., Haddad, G., Epstein, R.A., Lai, T.L., Epstein, M.A.F. and Mellins, R.B.: Heart rate and heart rate variability during sleep in aborted sudden infant death syndrome. *J. Pediatr* 97:51 (1980).
15. Merrit, A. and Valdes-Dapena, M.: SIDS research update. *Pediatric Annals* 13:193 (1984).
16. Minnear, F.L. and Malik, A.B.: Mechanisms of neurogenic pulmonary edema *Ann NY Acad Sci* 384:169 (1982).
17. Naeye, R.L.: Brain-stem and adrenal abnormalities in the sudden infant death syndrome. *Am J Clin Pathol* 66:526 (1976).

